

jinde – nalezl – nebyl a rok jeho narození je stále odvozen od počtu ze zápisu v úmrtní matrice.

Vlasta Reittererová

HHHH
Plácido Domingo
Scenes from The Ring

Plácido Domingo, David Cangelosi, Natalie Dessay, Violeta Urmana, Orchestra of the Royal Opera House Covent Garden, Antonio Pappano. Produkce: David Groves. Text: A, N, F. TT: 69:55. Nahráno: 2001. Vydáno: 2002. DDD. 1 CD EMI 7243 5 57242 2 9 (EMI Czech Republic).

„Od tenora, který nastudoval během své čtyřiačtyřicetileté kariéry na 118 operních rolí a právě oslavil 60. narozeniny by se dalo očekávat, že své pracovní nasazení zredukuje nebo přinejmenším diskrétně omezí. Pro normálního tenora by to mohlo platit – ne však pro Plácida Dominga.“ Témito slovy je uveden minulého roku natočený snímek scén z Wagnerovy tetralogie *Prsten Nibelungův*, jehož hlavním protagonistou je španělský tenorista a i ostatní spoličnickující včetně orchestru a dirigenta jsou různých národností, jako by chtěli dokázat, že „nejněmečtější“ ze všech skladatelů může být právě tak dobře interpretován i umělci německými (a jako by to ještě stále bylo třeba dokazovat). V německých kritikách tohoto snímku se podobný podtón projevil zvláštním způsobem: žádný poukaz na italskou pěveckou techniku, protože hudebnická a pěvecká inteligence Domingova dává vokálně každému partu – a to se nedá popřít – co jeho jest; drobná výhrada však přesto byla, totiž poukaz na Domingovu německou výslovnost. Může být, každopádně však má Domingo propracován každý tón a každé „slovo“ se mu dá věřit: Siegfriedův mladistvý jásot nad mečem Nothungem, jeho snění, jeho pocity i jeho překvapení nad zjevem Brünnhildiným. Plácido Domingo je fenomén nejen díky svému talentu, ale také jako vzdělaná osobnost. Spoluúčinkující mu byli na snímku skvělími partnery – David Cangelosi jako Mime, Natalie Dessay jako Hlas lesního ptáka a Violeta Urmana jako Brünnhilde, ale samozřejmě také orchestr londýnské *Covent Garden* a dirigent Antonio Pappano.

Vlasta Reittererová

HHHH
Pavel Eret
(Sibelius, Janda)

Pavel Eret – housle, Státní filharmonie Brno, Leoš Svárovský. Produkce: Jiří Štílec. Text: A, Č. Nahráno: 5/2001 Stadion Brno, 6/2001 Domovina Praha. Vydáno: 2001. TT: 60:49. DDD. 1 CD Arco Diva UP 0047–2031.

Hodnota recenzovaného titulu spočívá především ve vhodném dramaturgickém propojení složky skladatelské a interpretační. Přední český houslista mladé generace zde prezentuje svoje umění na světovém repertoáru a při tom ještě diskofilům nabízí výrazově blízké kompozice současného českého skladatele. Přifazení dvou koncertních skladeb Petra Jandy k oblíbenému

Houslovému koncertu Jeana Sibelia rozhodně nelze považovat za dílo náhody. Je až obdivuhodné, jak si mohou být blízké skladby dvou autorů, jejichž dny narození od sebe dělí 94 let. Sibeliov *Koncert d moll*, napsaný na začátku 20. století reprezentuje vrcholící romantismus a to nejen svými nepřehlédnutelnými slohovými charakteristikami, ale i tím, že identifikuje specifika národní, tedy finské hudební kultury. Dvě suverénně napsané kompozice Petra Jandy, jak *Roh hojnosti* pro housle a orchestr, tak i *Třetí zpověď*, hudba pro sólové housle, představují zase svěbytného umělce současné doby. Jandův kompoziční sloh vzácně koresponduje se specifickými dispozicemi zvoleného nástroje, a i když se v obou skladbách dosti často vzdaluje od tonálních struktur, jednoznačně navazuje na estetiku romantismu. Skladatel se zde tak jeví jako nadčasově koncipovaná, intelektuálně založená osobnost s hlubokým citovým zázemím. Interpretační přístup Pavla Ereta vzbuzuje dojem, že všechny tři skladby k sobě patří. Houslista zdůrazňuje jejich společné rysy, tedy koncertantnost, meditativnost, rapsodičnost. Hutná a sytá barva Eretova kultivovaného, uměřeně provibrovaného tónu dodává mimořádně emocionální působivosti zejména nejnižší položeným pomalým pasážím jak v úvodním Sibeliovi, tak i v následujících skladbách Jandových. Bezchybnou, oduševnělou, suverénní hru sólistovu neméně jistým, přitom však neokázalým způsobem vhodně doplňuje interpretační výkon Státní filharmonie Brno pod vedením zkušeného a precizního Leoše Svárovského.

Vojtěch Mojžiš

HHHHH
Eugene Mursky
Russian Piano Music
(Alexandr Skrjabin: *Etudy cis moll op. 2/1, cis moll op. 42/5, dis moll op. 8/12, Sergej Rachmaninov: Sonáta č. 2 op. 36, Sergej Prokofjev: Romeo a Julie op. 75*)

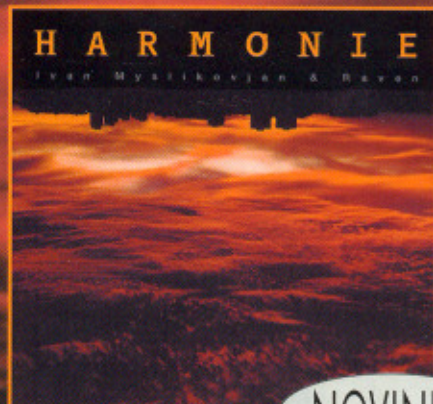
Eugene Mursky – klavír. Produkce: Wolfgang Mittermaier. Text: N, A, F, Š. Nahráno: 3/2001 Konzertsaal der Musikhochschule Trossingen. Vydáno: 2001. TT: 64:12. DDD. 1 CD Hänssler Classic CD 98.412 (distribuce Rosa).

Skrjabin a Rachmaninov mají k sobě blízko nejen daty narození, ale i svou hudební feči. Mnohovrstevnatost a složitost jejich hudebního myšlení se u nich odráží v komplikované klavírní faktuře s extrémními technickými nároky. Od pianistů, kteří chtějí zvládnout jejich díla, se očekává nejen dokonalá technika a nadprůměr-

HARMONIE

Ivan Myslikovjan
& Raven

VA 0144–2

NOVINKA

Obdržíte ve všech prodejnách
nebo přímo ve vydavatelství:
MUSIC VARS

Květná 18, 130 00 Praha 3
Tel.: 02/71731246, tel./fax 02/72739425
e-mail: musicvars@volny.cz